

Kees Dijkema liep duizend wadtochten maar kan niet zwemmen

'Ach, jongen, loop jij toch naar Borkum!' Zo werd jarenlang door ervaren wadlopers geraageerd op een niet zo slimmige opmerking van een groentje. Want lopen naar dit Duitse waddeneiland was onmogelijk. 'Borkum is niet te voet bereikbaar vanaf de vaste wal, evenmin als Texel en Vlieland', schreef wadloopergrondlegger Jaap Buwaldra in 1972. Maar vier jaar later werd 'de Mount Everest van het wadlopen' bedwongen door een dietrial avonturiers, een huizenstukje dat nooit is herhaald. Een van hen was Kees Dijkema uit Oost. De 51-jarige bioloog van Alterra - voortheen IBN - vierde onlangs zijn duizendste tocht over de zeebodden met een goed glas bier in café 't Zelfhoes in Noordpolderzijl; het Groninger gehucht waar het allemaal begon.

Maarom zou een mens naar een eiland lopen? Worstelen door het zure, gende slik, waden door ijskoud water, energie en tijd verliezen en soms zelfs zijn leven riskeren? Een economische of anderszins rationale rechtvaardiging is er niet. De vroegere wadlopers van het waddeengebied hadden die wel degelijk; zij moesten vee overbrengen, op plaats of garanderen tussen en op zeehoorden lagen om in hun eerste levensbehoeften te voorzien en sociale relaties te onderhouden. Maar sinds er goede vervoerdiensten en sociale uitkeringen zijn, het wadlopen volstrekt overbodig is en de categorie diepzeeduikers, bergbeklimmers en parachutespringers, in de moderne beschaving zijn de bedreigingen voor het naakte bestaan zo goed als uitgeblomen en omdat de mens - de mammoetjager van wal-eer - nu eenmaal is toegens om die het hoofd te bieden, gaat hij bewust op zoek naar risico's, ook al zal iedere duiker, bergbeklimmer, parachutist en wadloper beweren dat het hem daarom beslist niet te doen is. Het gaat hem om de nieuwe vergezichten, de kleuren, de vissen en het koraal, het éen zelf met de natuur en het in serene stilte genieten onder prachtige, onheilspellende luchten. Maar zonder het scherpse kantje van het gevaar zou de populairiteit van deze vormen van recreatie beschieden zijn. De adrenaline moet stromen en de natuur door brute spierkracht en splitsvondige intelligentie worden bedwongen. Pas dan is de avonturier voldaan.

De uitdaging roep van het wad deed 'de oude, verborngen en vengsten snar' - zoals die andere zaatsleden van het wadlopen, Dirk Schorringhuis, het formulerende - bij Kees Dijkema al op jonge leeftijd tullen. Keesje groeide op in het Noord-Groninger dorpie Usquert en trok er regelmatig mee de fiets opuit om steevast aan de zilte veldkant van Noordpolderzijl te eindigen. Noordpolderzijl is een vlekje op de kaart: een gemeent, een paar huizen, een geliefdenhaventje voor garriales-visseren en een café, maar is het niet. Op de oude dijk tuurde Kees over het wad en bij helder weer zag hij aan de horizon de eilanden en zandplaten liggen die hij vele jaren later lopond zou bereiken. Schlemminkhoek, Rottumerooog, Rottumerplaat en in de verre het Duitse Borkum... Soms mocht hij met een gamelavissers mee en als het stormde liep hij zijn vader achterna, die strandvoender was. 'Ik herinner me nog de hevige storm van 1962, toen een Duitse kotter was vergaan. Dag en nacht heb ik op de dijk gelopen om te zien of er iets zou aanspoelen'.

Kees zette in het diepste geheim zijn eerste voorzichtige stappen tussen de zeulen en prielen, ondanks de waarschuwingen van zijn ouders. Meer dan anderen waren de bewoners van de Groninger waddenkust zich bewust van de gevaaren van de zee. Iedereen kende wel een visser of een jager die achter diek was gebelven. En wadlopers worden er tot op de dag van vandaag meewang bekeken en hoedschuddend toegeproken: 'Wel 't dur mouw 't wader', (je moet het zelf maar weten, red.). Dijkema: 'Opre buuman werkte bij Rijkswaterstaat. "Wat jij doet is levensgevaarlijk", zei hij toen hij mij op het wad had zien lopen. Ik was bang dat hij mijn ouders zou inlichten, dus in het vervolg moest alles in het geheim. Zijn prille liefde om buitenhuis te gaan werd verder aangewakkerd door een lezing van Jan Arahahnse

en Jaap Buwaldra, die op school kwamen verhalen over het wadlopen. Samen met nestor Schorringhuis hadden zij het wadlopen begin jaren 60 van rustig kieren veranderd in een uitdagende sport. Toen Kees en zijn vrienden hoorden dat de lopend eilanden en zandplaten kon bereiken, was hij gekocht. 'Dat moesten en zouden wij ook'.

Op zijn 13^e had Dijkema het scala aan geheim te houden tochten uitgeput, Rottumerooog en terug was gelopen. Verder ging niet. Dan zou ik op Rottum zitten en op dezelfde dag te ruggaan was onmogelijk. Als ik een nacht wegbleef, zouden mijn vader en moeder het natuurlijk te weten komen.'

'Zonder opleiding ging ik 's nachts met een groep naar Schlemminkoog. Dat had ik nog nooit gedaan, maar als je jong bent durf je alles. En het ging goed. De praktijk was mijn leerschool, vijfgenootig moeten de gidsen een veiligheids opleiding volgen.' Het wadlopen was door de komst van wadloopercentra een ware tijdsport geworden. 'In die begintijd brachten wij 35.000 man per jaar over. Dat hebben we nu net als de andere centra teruggebracht tot 10.000 mensen. Het werd gewoon te steeds tot de harde kern onder de gidsen van de Stichting Wadloopercentrum Pleterburen, dat tevens een motorschip en een camping exploiteert. Wat begon als een klein clubje liehebbers dat zelf de kaarten clubde de tochten moet maken, die diepen en neoprielen duikpakken zijn bij de lichtere surfpakken belakt. Maar je moet je niet blind staren op de moderne hulpmiddelen. Het gemak van GPS is enorm, maar kompas en

om tijdens de tocht de exacte positie te bepalen (GPS, globale positioning system). 'Eind jaren 50 wapenden de wadlopers zich tegen de kou door zich met vasselle in te smeren. Via lesaarszen, wadpakken en neoprielen duikpakken zijn wij de lichtere surfpakken belakt. Maar je moet je niet blind staren op de moderne hulpmiddelen. Het gemak van GPS is enorm, maar kompas en

kaart vormen de basis en daarmee leiden we de gidsen op. Daarmee moeten ze zich kunnen redden. Gemakzucht en overmoed leveren je onveersvaarlijke situaties op. Bij het selecteren van gidsen is voor ons doorslaggevend of iemand in staat is om een tocht af te breken en de moed heeft om na kilometers stouwen heel architect tegen een groep te zeggen: "We gaan nu terug want het is niet verantwoord om verder te gaan." Als je het punt of no return bent gepasseerd, kun je door de getidestromen niet meer terug en is het de vraag of je je odel nog wel haat. En iedereen kent zo'n punt.'

Een goede voorbereiding is onontbeerlijk voor een veilige en geslaagde wadtocht. 'Het in kaart brengen van de diepten in zeulen en prielen op verschillende tijdstippen, het bepalen van de tijden waarop een kritiek punt moet zijn bereikt, het opvragen van kaarten, waterstanden en weerberichten en het verwerken van alle gegevens in een goed doorrecht loopschema: zonder al dit voorwerk kan de tocht in een hal eindigen. 'Vroeg vertrekken is ook belangrijk. Dan kun je fouten herstellen of snel teruglopen. Ik ben nu 35 jaar wadgids en heb nog nooit in een helikopter gezeten', glundert Dijkema. 'Een keer is het bijna misgegaan en ben ik aan de verdrinkingsdood ontsnapt. Dat was in 1972 op weg naar Wangerooge. De start was ongelukkig; het vertrekpunt bleek alleen nog maar op de kaart te bestaan. Na een half uur zoeken vonden we een andere geschikte plek om te beginnen. De vertreging werd ons bijna fataal. We kwamen na een paar uur in de mist terecht bij een onverwacht diepe geul. Wat rechter lag was niet te zien: we hadden vijftig meter zicht. Zwemmen was geen optie, want dat

vuurtorenje van dit Oostfriesse dorpie zou wel eens een goed vertrekpunt voor de tocht naar Borkum kunnen zijn. De Oostereems is zeven kilometer breed, zo leerde de zaakkaart. Een geul van zeven kilometer 'diepblauw' water, dat op het wanijl - de rhol waar verschillende waterstromen elkaar ontmoeten - moest worden geloomd. Over de waniljen schreef Buwaldra in 1972: 'Daz droempels zijn niet altijd ondiep genoeg om de geul te passeren, bijvoorbeeld het wanijl in de Oostereems onder Borkum. Dit eiland is dan ook niet te voet bereikbaar. Maar hoe diep was het er nou echt? Daar gaf de zaakkaart geen antwoord op. Een topografische kaart van het gebied was nog niet beschikbaar, dus gingen de jonge avonturiers bij mensen uit de praktijk te rade. Van het resultaat zou zelfs een grenzeleze optimist neerslachtig worden. Een slappeboekjeachtijn uit Delfzijl beverde dat hij zelfs met laag water met gemak door de geul kon varen. Zijn broer had een diepgang van drie meter, dus lopen was uitgesloten. De Delftjisse havenmeester demonstreerde zijn gevoel voor humor:

'Door de Oostereems lopen jongens? Nou, jullie zijn nogal lang niet! Als de eels nou bij de ander op de schouders gaat staan, dan houdt de bovenste de kop wel droog! Een bevrilde bioloog uit Duitsland schreef cynisch terug dat hij ook nog wel een route ding op zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

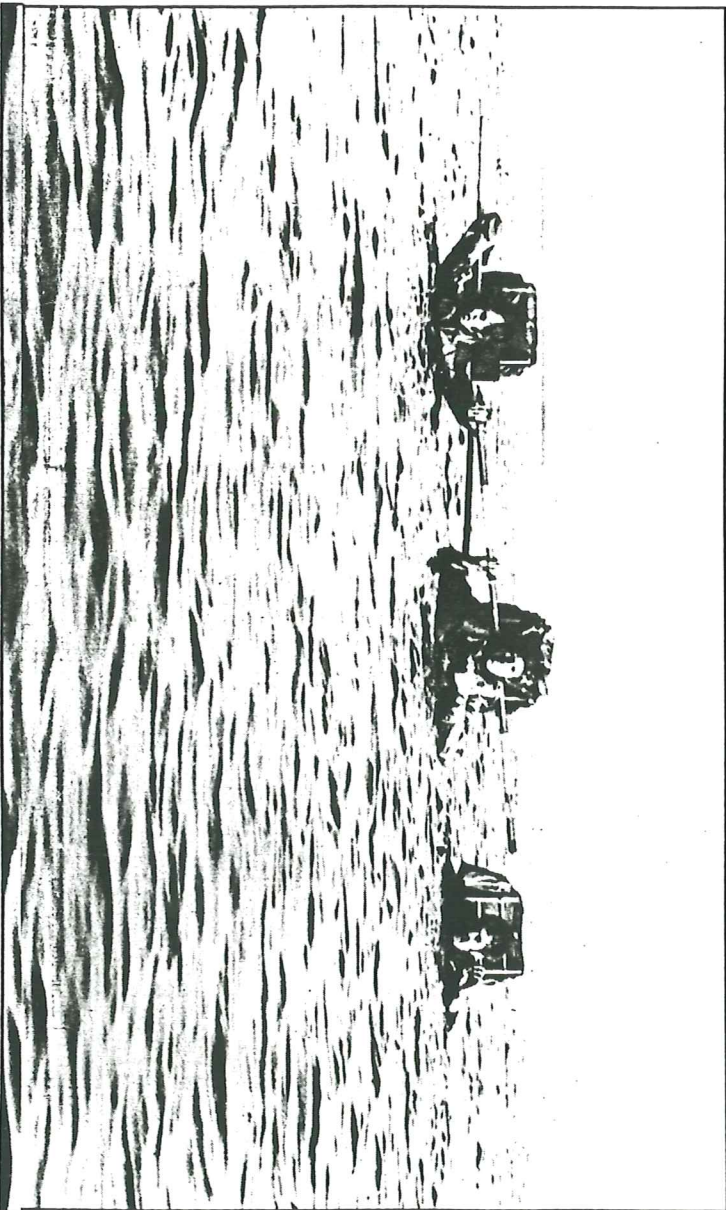
kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

kan ik niet. Ik heb jarenlang vruchteloos zwemmis gehad. Ik kan niet zwemmen. Ik ben fysiek ongeschikt. Ik zink. Maar wat heb je op 't wad nou? Ik aan zwemmen? In dat koude water? Zwemmen moet helemaal niet nodig zijn. Maar goed, er zat toen maar één ding op: zo snel mogelijk teruggaan. We hebben het maar net gehaald, ik was er altijd op tegen om een opblaasbootje mee te nemen, maar

Kees Dijkema (middelen) en zijn maten ploeterden op hun tocht naar Borkum drie uur door diep water. De lichte surfpakken waren er toen nog niet; de mannen hielden zich 'warm' in de zwaaiers neoprienen duikpakken. Links Nico Bakker, rechts George Smalhenbroek.

'Op Borkum geloofden ze niet dat we te voet waren gekomen'

ik ben de dag era, meteen naar V&D leiden we de gidsen op. Daarmee moeten ze zich kunnen redden. Gemakzucht en overmoed leveren je onveersvaarlijke situaties op. Bij het selecteren van gidsen is voor ons doorslaggevend of iemand in staat is om een tocht af te breken en de moed heeft om na kilometers stouwen heel architect tegen een groep te zeggen: "We gaan nu terug want het is niet verantwoord om verder te gaan." Als je het punt of no return bent gepasseerd, kun je door de getidestromen niet meer terug en is het de vraag of je je odel nog wel haat. En iedereen kent zo'n punt.'

Er moest op het 29 kilometer lange traject overloed worden. Lange tochten kunnen niet binnen de duur van één laagwaterstand worden voltooid, en daarom moet er op een zandplaat gewacht worden totdat het hoge water weer is verdwenen. Er moet een vloed worden overgeslagen, het 'overloeden'. Dijkema en zijn twee makkers gebruikten daarvoor de zandplaat Lütje Horn. Om de nachtelijke kou het hoofd te bieden groeven zij met een stuk hout een kuil, gingen erin liggen en bedekten hun lichamen met de rubberboot.

Dat het bloed kruipt waar het niet gaan kan, is voor het eerst op te maken uit het logboek van de excursie naar het Duitse eiland Norderey in 1972. Dijkema en drie bevriende collega-gidsen en mede-studenten biologie aan de Rijksuniversiteit Groningen hadden inmiddels Rottumerplaat bedwongen, en bij terugkomst van Norderey in een vlag van optimisme maar met een ingetogen, Gronings gevoel voor understatement genoteerd: 'In Pilsium even over de dijk gekoken'. Het oude

hem. Dan maar met zijn drieën. Schipper Oosterveld wordt weggenomen bij de optreden in Delfzijl. De mannen slaan provand in (veel) rozielen en chocola, pakken hun rugzakken en vullen het definitieve loopschema in aan de hand van de laatste gegevens. Om 14.00 uur vertrekt het trio uit Groningen. 'Wee uur en drie kwartier later stappen ze bij Pilsium van de dijk voor de tocht van hun levens'.

Dieze mond valt open van verbazing, maar daarna zegt hij zeer beslist: 'Das bestien rucht'. Hij gaat de route kaart geen dik waatig en veegt hem van tafel. 'Daar hebben ze drie jaar over gedaan... probeert Kees' vrienden, maar zij wordt ruw onderbroken. 'Daar heb ik nog geen drie minuten voor nodig. Ik weet zo wel dat het niet kan. Goede morgen!'. Om 8.45 uur zetten Kees, Nico en George na zestien uur lopen tegelijkertijd voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was kold heur!', is het lauwe commentaar van Dijkema richting de vrouwen, die naar de oostelijke kwelder waren afgereisd om hun mannen te verwelkomen. Nico Bakker raast geestheiliger: 'Dat was alomoo maar noodt weer! Een passerende eilandkerf voet op Borkummer bodden. Breed grijnzend, maar niet euforisch. 'Het was k